

๓

ภัยเงียบ

บทนี้เตือนสะกิด
อย่าหลงไว้ใจใคร

เราซื้อแต่เขาคด
ฟังคำให้ประวิง

คอมพิวเตอรืรักษา
สำนวนสุภาษิตไทย

เรื่องเล็กนิดอาจโตใหญ่
ถ้ามิได้รู้จักจริง

อาจสูญหมดทุกทุกสิ่ง
อย่าด่วนชิงตัดสินใจ

หยิบประโยชน์มาแบ่งส่วนได้
คำยืมใช้ในบ้านเรา

“แพนว่างหรือเปล่าลูก ช่วยส่งอีเมลถึงป้ารัตน์หน่อย...”

เพื่อน ๆ ในชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ ไม่ว่าจะเพื่อนผู้หญิงหรือเพื่อนผู้ชาย ต่างยกนิ้วให้แพนว่ามีฝีมือในการใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ระดับแนวหน้าคนหนึ่ง

แพนจะไม่ให้แพนเก่งได้อย่างไร ในเมื่อพีทศพีชายคนเดียว ซึ่งกำลังเรียนวิศวกรรมคอมพิวเตอร์เป็นผู้สอนให้ จนแพนมีความรู้ก้าวหน้าเกินหลักสูตร สามารถซ่อมเครื่องได้บ้าง

ถึงแม้แพนจะมีความเชี่ยวชาญเรื่องคอมพิวเตอร์ แต่แพนก็ไม่ชอบอยู่หน้าจอนาน ๆ แพนกลัวสายตาสั้น สมองไม่ปลอดโปร่งเพราะขาดการออกกำลังกาย แพนจะใช้คอมพิวเตอร์ก็ต่อเมื่อมีความจำเป็น

“แพนว่างหรือเปล่าลูก ช่วยส่งอีเมลถึงป้ารัตน์หน่อย ถามป้ารัตน์ว่า อยากได้อะไรจากเมืองไทยบ้าง ป้าสูจะไปเดือนหน้าแม่จะได้ฝากไปให้”

ป้ารัตน์คือพี่สาวของแม่ที่ไปทำงานต่างประเทศ ส่วนป้าสูคือเพื่อนของแม่ ซึ่งจะไปเยี่ยมลูกชายที่เรียนอยู่ประเทศเดียวกับป้ารัตน์ แพนก็เป็นธุระจัดการให้แม่อย่างเรียบร้อย

“แพน แพน ช่วยเลืกราคา หารยชน กับ อนุหารยชน หน่อย” เพื่อนร้องบอก

ใช้เวลาไม่นาน แพนก็สืบค้นข้อมูลออกมาได้ หารยชน คือ คนที่มีความสุข ตั้งอยู่บนรากฐานของศีลธรรมและกฎหมาย, คนที่เจริญแล้ว อนุหารยชน คือ คนที่ยังไม่เจริญ คนป่าเถื่อน

“แพน แพน ช่วยหาคลิปอาร์ตสวย ๆ มาทำหน้าปกด้วยนะ”

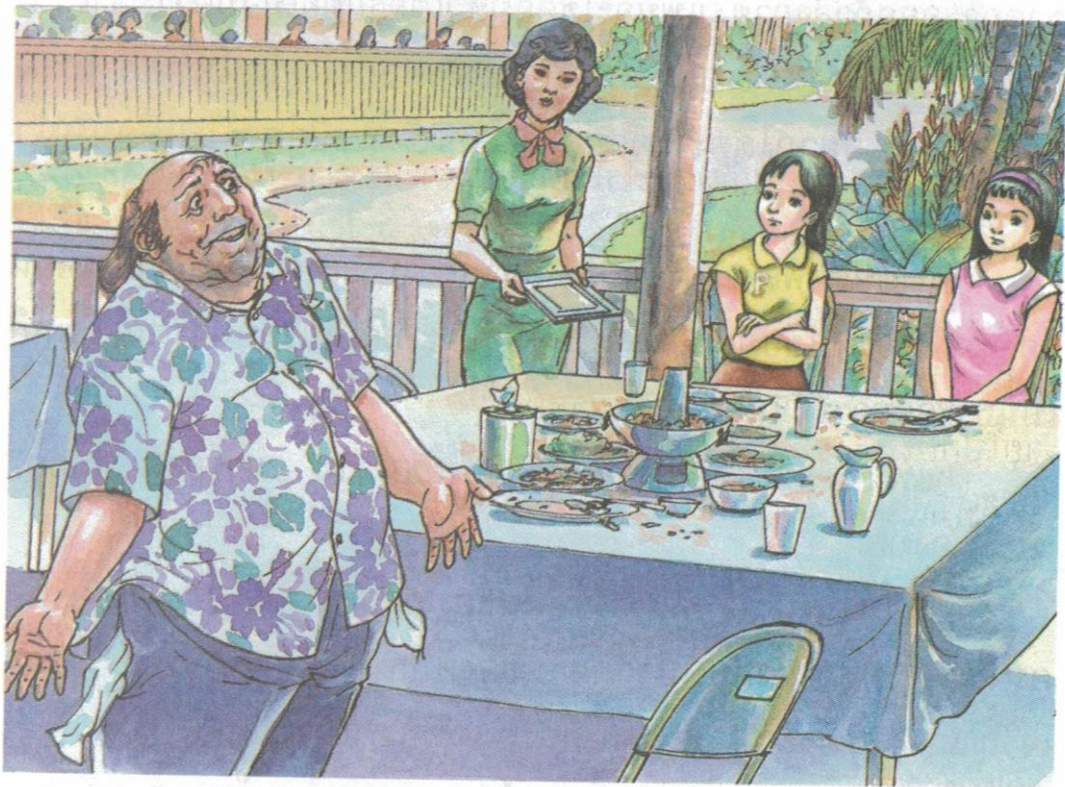
“เจ้าคะนายท่าน ข้าน้อยรับปฏิบัติ” แพนรับคำเพื่อนอย่างอารมณ์ดี

วันหนึ่ง พีทศกลับบ้านด้วยสีหน้าเคร่งเครียด จนพ่อต้องถามขึ้น

“เป็นอะไรไปล่ะทศ หน้าบวมบุญไม่รับเลย สอบตกเธอ” พ่อ
แห่ลูก พี่ทศจะสบตกได้อย่างไร ในเมื่อเรียนได้เกรดเฉลี่ยเกือบ ๔
ตลอด

“ก็ยายป่านเพื่อนผมนะซี ชอบแซดตีนัก เอามาคุยอวดว่า ได้แซด
กับฝรั่ง แลกรูปกันดู ฝรั่งหล่อเชียว ยายป่านเห่อมากกว่าได้ฝึกภาษา
โต้ตอบกัน อันนี้ดีจริง ภาษายายป่านดีขึ้น แต่ที่แฉนี้ซี ฮี!” พี่ทศ
หยุดพูด เกาหัว หยิบแก้วน้ำขึ้นดื่ม ขาดจังหวะในการเล่าจนแพน
ทนไม่ได้ “แฉยังไงพี่ทศ เล่าเร็วซี”

พอไปเจอเข้าจริงกลายเป็นฝรั่งแก่อ้วนพุงพลุ้ย

“ฝรั่งมากรุงเทพฯ นัดเจอกัน ยังดีที่ยายป่านชวนยายฟางไปด้วย
พอไปเจอเข้าจริงกลายเป็นฝรั่งแก่อ้วนพุงพลุ้ย เอารูปใครมาหลอกก็ไม่รู้”
พี่ทศเบะปาก

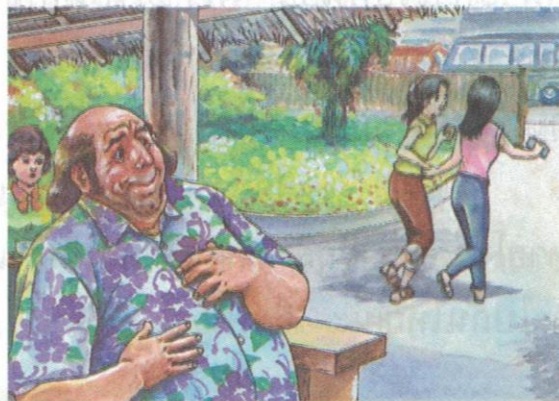

ป่านกับฟางต้องเทกระเป๋ามารวมกัน โชคดีที่มีเงินพอจ่าย

“ยายสองคนนั้นก็พูดอะไรไม่ออก เพราะฝรั่งทำท่าทำไม่รู้ไม่ชี้ สองคนนี้เลยตกกระไดพลอยโจน เขาบอกว่าอยากกินอาหารไทยอร่อยๆ ก็เลยพากันไป พอกินเสร็จ ฝรั่งตบกระเป๋ากางเกงหาสตางค์ให้ร่วน แล้วบอกว่าทำกระเป๋าสตางค์หาย ทำหน้าตาน่าสงสาร ขอให้ยายป่านจ่ายไปก่อน แล้วจะใช้คืนทีหลัง ป่านกับฟางต้องเทกระเป๋ามารวมกัน โชคดีที่มีเงินพอจ่าย”

“โอ้เอ๋ย!” แม่อุทาน “แล้วนี่จะยังคบกันต่ออีกไหม” แม่ถาม

“โอ๊ย! สองคนนั้นสาปส่งเลย ตอนป่านจะไปเข้าห้องน้ำ เจอพนักงานเสิร์ฟเขาเข้ามาบอกว่า ฝรั่งคนนั้นอยู่พัทยา ไม่ได้อยู่เมืองนอกหรอก หลอกอย่างนี้มาเยอะแล้ว โชคดีนะที่ป่านพาเพื่อนไปด้วย ไม่งั้นคงถูกหลอกไปทำมิดีมิร้ายแน่ ตอนนี่ตำรวจ

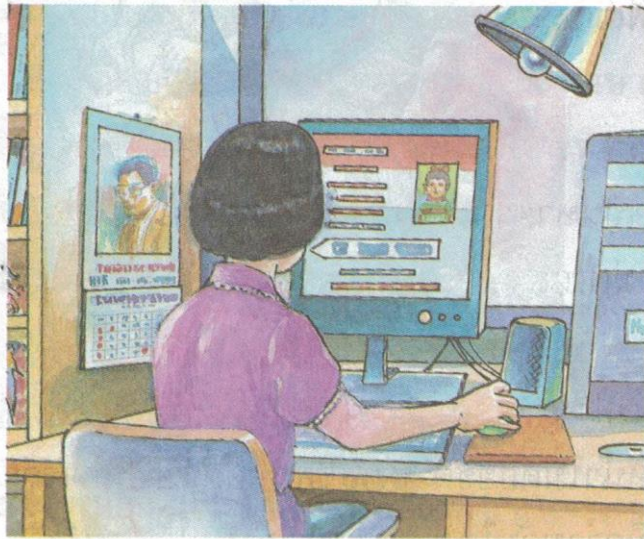

กำลังจับตาดูอยู่ แม่รู้ไหม ยายป่านคว้าข้อมือยายฟางแผ่นตัวปลิว
ไม่ต้องรำลา ชาตินี้อย่ามาเห็นหน้ากันอีกเลย” พี่ทศทำเสียงเข้ม
ก่อนจะพูดกับน้องสาว

“แพน ระวังนะ
อย่าไปเที่ยวแชตกับคน
แปลกหน้า ถ้าเกิดมีอะไร
ไม่ชอบมาพากลขึ้นละก็
บอกพี่แล้วจะจัดการให้”

แพนนั่งเงียบ ไม่
อยากบอกใครว่า กิจกรรม
สุดท้ายที่แพนชอบทำเมื่อ
อยู่หน้าจอคอมพิวเตอร์ก็
คือการเข้าห้องสนทนาทาง

เว็บไซต์ เริ่มแรกแพนจะสนทนากับพี่ต่ายลูกปาร์ตน์เป็นประจำ แล้ว
วันดีคืนดีก็มีคนเข้ามาแทรกร่วมสนทนาด้วย

“จ๊ะเอ๋! ขอคุยด้วยคนนะคะ ชื่อเจี๊ยบค่ะ เรียนอยู่ปี ๒ รักเด็ก
ชอบฟังเพลง ไม่โกหก เราเป็นเพื่อนกันได้ไหมคะ”

ตั้งแต่วันนั้นมา ทั้งสามคนก็สนทนากันเป็นประจำ แต่ตอนหลัง
พี่ต่ายห่างไปหน่อย เพราะเรียนหนัก พี่เจี๊ยบใจดีมาก รักเด็กจริง
อย่างที่ว่า มีคำแนะนำสั่งสอนที่ดีๆ ให้เสมอ ไม่ว่าจะปัญหา
กับเพื่อนหรือการเรียน

“เรื่องเพื่อนชื่ออ้อนั่น พี่ว่าน้องแพนเฉยๆ ไว้ดีกว่า เดี่ยวพอเขา
หายโกรธ เขาก็กลับมาดีเหมือนเดิม แต่ถ้าน้องแพนยิงโกรธตอบ เรื่อง
จะไปกันใหญ่นะ เชื่อพี่เถอะ”

จริงอย่างที่เจี๊ยบว่า พ่อแพนทำตามคำแนะนำ อ้อก็มาขอโทษ
คินดีเป็นเพื่อนกันเหมือนเดิม

“พี่เจี๊ยบๆ แพนอยากรู้ความหมายของคำว่า คนเจริญกับคนโง่
พี่เจี๊ยบหาให้แพนหน่อยได้ไหมคะ”

“สบายมาก พี่บอกได้เลย พี่เพิ่งอ่านหนังสือของหลวงพ่อบัณฑิต
มา ท่านบอกไว้ว่า คนเจริญย่อมรู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์
หมั่นหาความรู้ใส่ตน แต่คนโง่ใช้เวลาว่างด้วยการนอนหลับ คุณแต่เรื่อง
ไม่เป็นสาระ” โอ้โฮ! สุดยอดเลยพี่เจี๊ยบ

แพนมีแต่พี่ชาย แพนจึงยึดพี่เจี๊ยบเป็นพี่สาวอย่างเหนียวแน่น
แม้ไม่เคยเห็นตัวจริง ได้แต่ส่งรูปให้ดูกัน แต่แปลกที่รูปพี่เจี๊ยบจะเห็น
หน้าไม่ค่อยชัด ซึ่งพี่เจี๊ยบบอกว่าเป็นการถ่ายรูปแบบศิลป์ แพนไม่เคย
มีความลับใดๆ กับพี่สาวคนนี้ ในบ้านมีเรื่องอะไร พี่เจี๊ยบรู้หมด

“พี่เจี๊ยบ วันนี้แพนนับสตางค์ในกระปุกออมสิน พี่เจี๊ยบเชื่อไหม
แพนมีเงินตั้งเกือบหกพันนะ”

ตั้งแต่นั้น พี่เจี๊ยบหายไป ไม่มาเข้าห้องสนทนาเหมือนเคย
แพนเหงามาก เคยคุยกันทุกวัน หลังจากหายไป ๒ อาทิตย์ พี่เจี๊ยบ
ก็กลับมา

“แม่พี่ไม่สบายมาก ลำพังเงินเดือนพอไม่พอดำยา พี่ต้องไปทำงาน
พิเศษ แต่ก็ไม่ได้มากเท่าไร แม่จะผ่าตัดอาทิตย์หน้าด้วย พี่ไม่รู้จะทำ
ยังไง”

“พี่เจี๊ยบเอาเงินของแพนไปรักษาแม่ก่อนไหม” แพนผู้บริสุทธิ์
แสดงความมีจิตใจดี เอื้อเฟื้อแก่ผู้ลำบาก

พี่เจี๊ยบปฏิเสธเสียงแข็ง อ้างความไม่เหมาะสม ผู้ใหญ่จะมาเอา
เงินเด็กได้อย่างไร พุดกันอยู่นาน สุดท้ายแพนก็ชนะ

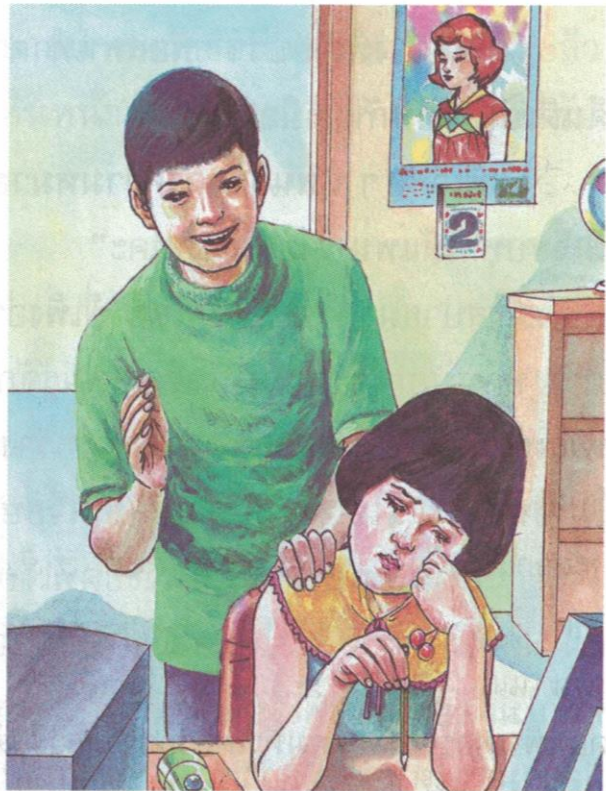

“ตกลงพี่รับก็ได้ แต่
แพนต้องให้พี่จ่ายดอกเบี้ยนะ
พี่จะรีบหาเงินมาคืนแพน
ให้เร็วที่สุด” แล้วพี่เจียบก็
อธิบายวิธีการโอนเงินผ่าน
ธนาคารด้วยเครื่องฝากเงิน
อัตโนมัติ เรื่องนี้ไม่ยากสำหรับ
แพน เพราะแพนเคยเห็นแม่
โอนเงินไปให้คุณยายบ่อยครั้ง

หลังจากโอนเงินแล้ว
จนเวลาผ่านไป ๓ เดือน ก็ไม่มี
การตอบกลับจากพี่เจียบ
แพนคงถูกหลอกแน่ๆ แล้วแพน
ก็เล่าเรื่องให้พี่ทศฟัง

พี่ทศไม่ดูน้องสาวแม่แต่คำเดียว เพียงแต่พูดว่า “โชคดีแล้วที่แพน
ไม่เป็นอะไร เสียเงินแล้วก็เสียไป หาใหม่ได้ แต่ถ้าแพนต้องเสียตัวหรือ
เสียชีวิต ครอบครัวเราคงทนไม่ได้แน่ ภัยมีอยู่ทั่วทุกหนทุกแห่ง มันมา
โดยที่เราไม่รู้ตัว ไม่ทันได้ระวัง ถือเป็นบทเรียนแล้วกันนะน้อง”

จริงอย่างที่พี่ทศว่า เงินทองของนอกกาย ถ้าไม่ตายเสียก็หาได้
แต่ที่เสียใจและเสียตายคือ ความดีที่มีให้ ถูกภัยเจียบเข้ามาทำลายโดย
ไม่ทันตั้งตัว

ภัยมีอยู่ทั่วทุกหนทุกแห่ง มันมาโดยที่เราไม่รู้ตัว

